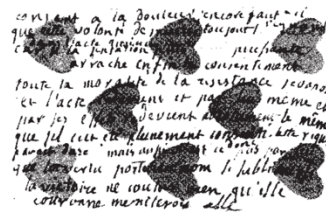

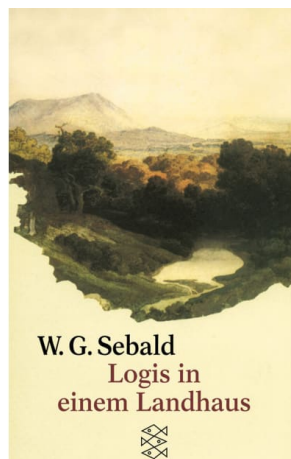
W. G. SEBALD: *Byt ve venkovském domě*

Otázky ke knize

- 1) Pro lamentaci je podstatný moment zvratu (třeba i emfatické teď: svět pod skleněným poklopem, který když převrátíme, začne sněžit). Jaké okolnosti podle vás autora přimějí k prozkoumání života „jeho“ spisovatelů (psaní o pisatelích)? A co stojí za neklidem „oblíbenců“ (respektive v čem spočívá „truchlivá dráha“ navzájem vzdálených spisovatelů)?

- 2) Jeden ze způsobů, jak na něco zapomenout, je považovat to za samozřejmost, což platí i pro předměty kolem nás. Motiv „věci“ (zobrazovaný materiál) je výrazný u obrazů J. P. Trippa, kde nabývají přímo antropomorfizace, či věci působí v kontextu zaplnění, zbytečnosti, kontaminované vzpomínkami. Kam tato antropomorfizace směřuje? Dá se mluvit až o „odosobnění“ a zpředmětnění spisovatelů?

- 3) Pisatelská maniakálnost (která by byla odpovědí na leccos) souvisí i s nezastavitelnou touhou klasifikovat, zaznamenávání a zakládáním seznamů (distance, aniž by se využilo uvozování) ale i reprezentací světa. Souvisí to i s autorovým zvolením žánru eseje?

- 4) Knihu tvoří šest dvojstran zachycující obraz (tedy každému spisovatelovi a malířovi náleží jeden). Co všechno může představovat fenomenologie krajiny v úzu truchlení... ostrovy, veduty, krajiny, parky. Nakolik lze vykročit z perspektivy spisovatele, který sleduje krajinu: jsem ten, který přihlíží?

- 5) Jak autor ztvárňuje dva protiklady, ambivalentní charakter spisovatelů nebo prostředí, ve kterém je vykresluje – co období *biedermeieru*?
- 6) Zatímco se na jedné straně čtenář konfrontuje se zhoubným a monumentálním „plýtváním“ (nejvýrazněji u Petera Hebela: např. obrazy hořících národů, kult masového zabíjení atd.) vykazují spisovatelé určitou zálibu v maličkostech, miniaturách (kromě liter a mikrogramů...). V jakých formách můžeme spatřovat právě motiv práce *en miniature*? A jak souvisí nepatrnost a detail s lamentací zde?
- 7) V autorovu nelibost padl rakouský filosof Martin Heidegger (nezáviděníhodný osud, který má i v Bernhardových *Starých mistrech*). Naopak Walter Benjamin či Franz Kafka prostupují eseji relativně hojně, a tudíž je otázkou, jak s příběhy tito autoři souvisí v kontextu lamentace/truchlení?
- „Jen pozorování, které se blíží k věci z dálky, ba které se nejprve totálního popatření na ni zříká, které si ukládá do jisté míry zvyk v asketismu, může vést ducha k oné dokonalosti, jaká umožňuje, aby zůstal při podívání na toto panoráma mocen sám sebe.“* Walter Benjamin, *Původ německé truchlohry*
- Jsou zde ale i jména autorů spíše okrajově zmíněných jako např. Nabokov či Gogol. I u těchto spisovatelů bychom našli zajímavé autorské projevy: např. fonetika slasti (Nabokov) či trpět dvěma fobiemi (Gogol). Souvisí i tyto postavy s knihou jako celek?
- 8) Dá se mluvit o titulu knihy jako o časoprostoru čekání? Nezapýváme se zde spíše věcmi předposledními než posledními?
- 9) Má „agonální já“ (já před smrtí, která nepřichází), své literární obrazy v knize?
- 10) Proč ta doslovnost textu s obrazem? *„téma je život v blízkosti smrti, nikoliv závislost na ní.“*

